

بررسی پارامترهای زمین شناسی موثر بر ریزش های معدنی

(مطالعه موردی ریزش کارگاهی در معدن ذغالسنگ داربیدخون)

مهدي ميرزايي^۱ فاطمه كرم پوري^۲ مهدي ايرانمنش^۳

۱- دانشجوی کارشناسی معدن دانشگاه شهید باهنر کرمان mahdi.mirzaei123@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی معدن دانشگاه شهید باهنر کرمان

۳- استادیار دانشگاه شهید باهنر کرمان، iranmaneshm@yahoo.com

چکیده:

ذغالسنگ و انرژی سوختی حاصل از آن موتور محرکه صنایع و کارخانجات و از عوامل مهم در شکل گیری انقلاب صنعتی بود که اساس جامعه توأم با فناوری امروزی را شکل داد. ذخایر و منابع معدنی از جمله ذغالسنگ در کشور ما از پتانسیل خوبی برخوردار است و از طرف دیگر نیاز صنایع مختلف، استخراج از آن ها را الزامی میسازد. اما ریزش در معادن زیرزمینی از جمله معادن زغال یکی از مهمترین مسائل زیست محیطی و ایمنی است که بایستی کنترل شود تا میزان خسارات ناشی از آن به حداقل ممکن برسد. ریزش سقف و دیواره ها در تونل های اصلی و دسترسی و اشترک های سنگی و زغالی در معادن زیرزمینی ذغالسنگ و ریزش و شکستن سقف زغالی، کمربالا و پایین کارگاه های استخراج ذغالسنگ همگی به عنوان یک خطر زیست محیطی محسوب می شوند که در صورت وقوع خسارات مالی و جانی را در پی خواهند داشت. از آنجا که عوامل متعددی در وقوع چنین پدیده ای دخیل هستند، در این مقاله با بررسی عوامل زمین شناسی موثر بر ریزش های کارگاهی، یک مورد ریزش در کارگاه استخراج معدن ذغالسنگ داربیدخون را بحث کرده و به راهکارهای رفع آن اشاره شده است. بدیهی است که میتوان از این مثال به عنوان الگویی عملی جهت پیشگیری و رفع موارد مشابه در سایر معادن زیرزمینی ذغالسنگ بهره گرفت.

کلمات کلیدی: ریزش کارگاهی، معدن ذغالسنگ، پارامترهای زمین شناسی، منطقه تکتونیزه، سیستم نگهداری

مقدمه :

روند توسعه روزا فزون صنعتی کنونی، نیاز به منابع زمین را گسترش داده و به تبع آن فعالیت های معدنی شتاب وسیع تری بخود گرفته اند. ازجمله این فعالیت ها معادن زیرزمینی را میتوان نام برد که بدلیل واقع شدن در زیرزمین و محیط کوچک، تاریک و سخت، با خطرات جبران ناپذیری از جمله ریزش سقف و دیواره ها، حریق، انفجار و گرد و غبار برای کارگران آن روبرو بوده و ضمن احتمال صدمه دیدن یا کشته شدن آنها به تاسیسات و تجهیزات خسارات مالی سنگین وارد نموده و از طرفی ضمن از دست رفتن بخشی از ماده معدنی تا مدتها فعالیت معدن را متوقف و هزینه گزافی را جهت بازسازی صرف میکند. لذا آشنایی با عوامل موثر بر این دسته حوادث و راهکارهای کنترل و پیشگیری از آنها میتواند مانع از خسارات جبران ناپذیر مالی و جانی شود.

براساس بعضی آمارموجود حدود ۳۳.۸ درصد کل حوادث در معادن دنیا از ریزش های بزرگ و سقوط سنگ ها به وجود می آید. (۲) آمار حوادث ناشی از ریزش در معادن ذغالسنگ کشورمان حدود ۶۰٪ کل حوادث

را شامل می شود (۲). ذخایر معدنی از جمله زغالسنگ در کشور ما از پتانسیل خوبی برخوردار است و از طرف دیگر نیاز صنایع مختلف، استخراج از آن ها را الزامی میسازد. اما ریزش در معادن زیرزمینی از جمله معادن زغال یکی از مهمترین مسائلیست که بایستی از لحاظ ایمنی کنترل شود تا میزان خسارات ناشی از آن به حداقل ممکن برسد. در معادن زیرزمینی ریزش سقف و سقوط سنگ یکی از حادثه سازترین عوامل محسوب می شود. بر اساس آمار موجود تقریباً یک سوم کل حوادث در معادن زغال سنگ دنیا را که از نظر صنعت معدنکاری پیشرفته اند ریزشهای بزرگ و سقوط سنگ تشکیل می دهد که در مقایسه با معادن کشورهای توسعه نیافته که فاقد وسایل و تجهیزات مدرنند، از وضعیت بسیار مناسبتری برخوردار میباشند. (۲)

فاکتور های موثر بر ریزش ها و راهکار های کنترل آنها:

ریزش سقف و دیواره کارگاههای معادن زیرزمینی به دلایل مختلفی صورت می گیرد که بنابه وضعیت های مختلف ممکن است یک یا چند عامل در وقوع آنها دخالت داشته باشد. مهمترین علل ریزش به شرح زیر است:

- فشار طبقات فوقانی:

مواد معدنی و کلیه طبقات موجود در اعماق زمین در حالت طبیعی در وضعیت فشار متعادل قرار دارند ولی در اثر حفر تونل ها و کارگاه های زیرزمینی تعادل مذکور برهم میخورد و در نتیجه تا قبل از برقراری مجدد تعادل سنگهای اطراف متحمل نیروهای اضافی گردیده که در آنها بصورت تغییر شکل ظاهر میشود و باعث ریزش سقف و دیواره کار معدنی خواهد شد. مثلاً هنگامی که رگه زغال سنگی استخراج می شود سقف کارگاه تحت تاثیر وزن طبقات بالایی شکم می کند و سبب ایجاد شکافهایی در خود می شود که این امر ممکن است سبب ریزش قسمتهایی از سقف بشود.

- جنس چینه ها و سنگها:

یکی از عوامل مهمی که در چگونگی و سرعت نشست و ریزش کمربالای کارگاه های زیرزمینی تاثیر فروانی دارد جنس چینه ها و سنگ های پیرامون آن است.

- نوع عوارض زمین شناسی و تکتونیک منطقه :

عوارض زمین شناسی شامل گسل ها و لایه بندی ها و درزه شکاف ها سهم بسزایی در وقوع ریزش ها دارند. این عوارض به عنوان نقطه ضعف در معادن پورفیری و همچنین معادن توده ای و علی الخصوص در معادن رگه ای مانند معادن زغالسنگ حوزه ذغالی کرمان به حساب می آیند. پدیده های تکتونیک و وقوع شکست های ریز و درشت در رگه و کمرهای حائل نیز بایستی مورد توجه قرار بگیرند.

- روش استخراج :

عدم تناسب روش شبکه بندی تونلها و کارگاههای معدن و اندازه و ابعاد آنها با شرایط طبیعی کانسار و بطورکلی انتخاب سیستم نادرست استخراج می تواند عامل پیدایش خطر ریزش و سقوط کمربالا باشد.

- رطوبت هوا و وجود لایه گلی و رسی :

وجود مقداری رطوبت در هوای معدن نیز یکی از عوامل پدید آورنده ریزش و سقوط سنگ ها از سقف و دیواره کارمعدنی است.

همچنین لایه های رسی و گلی در بین رگه های ذغالی و توده های معدنی یا در سنگ های در برگیرنده باعث کاهش مقاومت و در نتیجه وقوع ریزش می شوند.

اما بدیهی است که برای کنترل هر یک از عوامل فشار و جنس طبقات ، روشهای استخراج، رطوبت و فشار گاز و آب اقداماتی بایست صورت پذیرد که امکان ریزش را به حداقل برساند. از مهمترین این اقدامات شناسایی نقاط ریسک پذیر و انتخاب روش و وسیله مناسب نگهداری می باشد.

شکل ۱ - ریزش و فشار سقف تونلی و تخریب سیستم نگهداری

معدن زغالسنگ داربیدخون

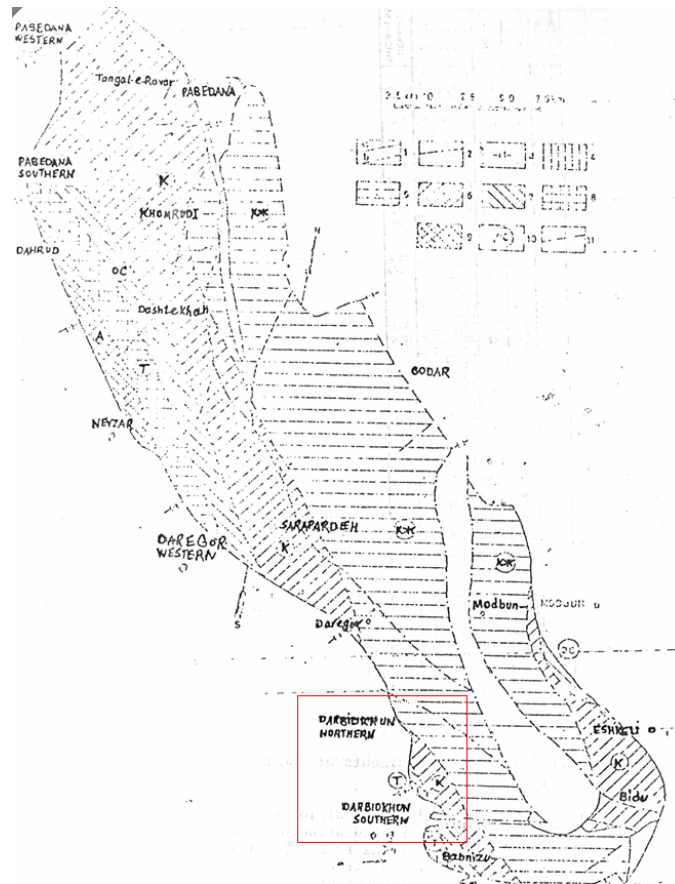
رسوبات زغالدار ایران با نام گروه زغالدار شمشک و نای بند شناخته می شوند که از دیدگاه زمانی از تریاس بالائی آغاز و تا ژوراسیک میانی ادامه دارند. محدوده گسترش این رسوبات شمال، مرکز و شرق ایران را در بر می گیرد (یزدی، ۱۳۸۲).

حوضه های زغالی ایران در دو بخش بزرگ زمین شناسی ایران (البرز و ایران مرکزی) گسترش دارند. این حوضه های زغالی اغلب در محیط های زمین ساختی فعال و عموماً ناودیسسی تشکیل شده اند. حوضه ایران مرکزی به عنوان یکی از حوضه های زغالدار اصلی ایران مطرح بوده و از چهار پهنه اصفهان- کاشان، لوت، کرمان و طبس تشکیل شده است. از این بین دو پهنه کرمان و طبس دارای معادن فعال و قابل توجهی هستند و دو پهنه دیگر از نظر معدنی اهمیت چندانی ندارند (یزدی، ۱۳۸۲).

پهنه زغالدار کرمان در ناودیس بزرگ زغالدار کرمان و در سازند نای بند با سن تریاس فوقانی تا ژوراسیک زیرین قرار دارد که زغالسنگهای آن اغلب منشاء هوموسی دارند و در یک محیط مردابی راکد تشکیل شده اند. ذخایر زغالسنگ کرمان را می توان به طور کلی به دو بخش عمده تقسیم کرد:

الف: مناطق درونی ناودیس کرمان: مناطقی مانند باب نیزه، پابدانا، اشکلی، خمرو، هجدک و دره گر و بخشی از داربید خون شمالی و جنوبی با مارک ککشو و مناطقی مانند دهرود، نیزار، دره گر غربی و بخشی از داربید خون شمالی و جنوبی و پابدانای جنوبی دارای زغال انرژی زا می باشند.

ب: مناطق خارج از ناودیس کرمان: در خارج از ناودیس کرمان نواحی زغالی باداموئیه، هشونی و همکار را می توان نام برد که مناطق هشونی و همکار دارای ذخایر قابل ملاحظه از نوع زغالککشو و مناطق دیگر مانند باداموئیه (آبنیل) دارای ذخایر بزرگی از نوع گرمازا می باشند.

شکل ۲ - محدوده پراکندگی معادن زغال کرمان و معدن داربیدخون (۱)

زرنند یکی از شهرستانهای استان کرمان است که در ۸۰ کیلومتری شمال غربی کرمان واقع شده گسل معکوس و راستگرد کوهبنان با روند شمال غرب- جنوب شرق در منطقه وجود دارد که جداکننده رشته کوههای مهم زرنند از دشت زرنند می باشد. منطقه زرنند جزئی از زون ساختاری ایران مرکزی محسوب می گردد. با توجه به قرارگیری منطقه مورد مطالعه در محل تلاقی چندین روند ساختمانی اصلی، کوچکترین جنبشهای زمین ساختی در طول زمان باعث ایجاد حرکات متناوب بلوکها نسبت به یکدیگر و به دفعات متعدد شده است. همچنین گسل خوردگی و شکستگیهای پیچیده ای در این منطقه مشاهده می گردد. علاوه بر گسل اصلی کوهبنان، یکسری گسلهای فرعی دیگری با روند عمدتاً شمال شرق- جنوب غرب که اکثراً معکوس با شیب ۷۰-۸۰ درجه هستند نیز در منطقه وجود دارد (وحدتی دانشمند، ۱۹۹۵).

این منطقه شامل بخشهای زغالدار دهرود، نیزار، دره گز، داربید خون، خمروود، اشکلی، پاپدانا، هجک و باب نیزو است. سه معدن اخیر جزء مهمترین معادن منطقه محسوب می گردند. مجموعه معادن ذغالسنگ داربیدخون ناحیه زرنند- کرمان در منطقه ای قرار گرفته که به لحاظ تکتونیکی بسیار تکتونیزه بوده و سنگ های منطقه کاملاً خرد و شکسته شده هستند. معادن ذغال داربید خون، اسداباد و اشکلی در محدوده گسل داهوئیه - داربید خون با روند تقریباً شرقی -

غربی واقع گردیده اند. سنگ های منطقه از نوع رسوبی و جنس کمرهای در برگیرنده ذغال شیل و ماسه سنگ سخت می باشد. رگه های ذغالسنگ شیب عمودی دارند با زاویه بین ۷۸ الی ۸۵ درجه. روش استخراج cut & fill یا کند و آکند بوده که در اصطلاح محلی گزنگی نامیده می شود.

نگهداری کارگاه استخراج با ریختن خاک بجای ذغالسنگ استخراج شده و همچنین چوبستکاری کارگاه به صورت ستون و کلاhek و لارده کاری سقف حاصل می شود. ارتفاع هر برش استخراج ذغال ۲/۲۰ متر در هرسیکل استخراجی و عرض کارگاه تابع عرض ذغال است که بین ۵۰ سانتی متر الی ۴ متر در لایه های c5 تا c8 متغیر است. فاصله دست چوب ها، قطر و جنس چوبهای مورد استفاده و میزان لارده کاری سقف اهمیت ویژه ای در جلوگیری از ریزش کارگاه ها دارند.

ریزش فروردین ۱۳۹۱ در معدن ذغالسنگ زیرزمینی داربیدخون :

بدلیل توپوگرافی کوهستانی منطقه برخی از کارگاه های استخراج دویلشان از داخل تونل حفر شده و روی سطح کوه سوراخ شده اند. کارگاه شماره ۱۰-۷۵۹ در مجموعه غربی معدن دارای چنین وضعیتی است. بدلیل بارش نزولات جوی در منطقه در فصل زمستان آب های نفوذی داخل زمین پشت کمرهای این کارگاه جمع شدند و به داخل دویل این کارگاه وارد شدند. از طرفی کارگاه به محلی رسید که در زمان حفر دویل آن بدلیل وجود سنگ؛ حفاری و آتشیاری شده بود. بنابراین کمرهای نگهدارنده ذغالسنگ دچار شکستگی شده و آب های نفوذی وارد رگه ذغال شدند. ذغالسنگ در این ناحیه مقاومت خود را از دست داده و شروع به ریزش کرد. با توجه به تعطیلی معدن در ایام نوروز کارگاه به حال خود باقی گذاشته شد و شروع کار مجدد در کارگاه با مشکل آبدار بودن دویل و شکستگی ذغالسنگ و خرابه کردن مواجهه شد.

چگونگی پیشگیری و کنترل ریزش:

ابتدا برای چند سیکل جلوی ریزش ذغالسنگ سقف در ابتدای برش را بالارده کاری گرفتند لیکن ذغال بسیار سست شده بود و دائما ریزش می نمود. بنابراین زیر محل ریزشی ذغالسنگ که از ابتدای برش حدوداً ۲.۵ متر و به ارتفاع ۶ الی ۷ متر بود چوب منقلی چیده شد. بعد از یک سیکل کار با این وضع کمرها در این محل درهم شکست و حجم چوب های به کاررفته در چوب منقلی و لارده کاری ها به انضمام آب و ذغال های شکسته شده کارگاه را مسدود کرد. برای نگهداری کمرها و زیر ذغال در بالاترین قسمت زیر ذغال ریزشی ۲ عدد ستون با استفاده از کمری محکم شد و با فیکس نمودن یک کلاhek روی ستون ها و لارده کردن زیر ذغال جلوی خرابه کردن کمرها و ذغالسنگ گرفته شد. علاوه بر این ذغالسنگ در ناحیه بالای این منطقه نیز تاحدی خشک شده بود و کمرها از محدوده شکستگی عبور کرده بودند.

نحوه باز کردن مسیر و عادی سازی روند استخراج ذغال:

برای باز کردن راه مسدود شده تعدادی از چوب های خرابه از داخل دویل بالا کشیده شد و تعدادی از داخل گزنگ پایین برده شد و از تونل زیرین خارج شد لیکن بدلیل زمانبر بودن این کار و به صرفه نبودن از لحاظ اقتصادی این کار ادامه پیدا نکرد. برای باز کردن راه از سمت کمر پایین که حدود نیم متر ذغالسنگ و لیچه برجای گذاشته بود با پیکور گرفته شد و به اندازه ای که بتوان برای کار چوب و وسایل مورد نیاز را عبور داد راه باز شد. سپس از حدود ۶ متر جلوتر از محل خرابه چهارپایه ای سوار شد و دویل فرعی داخل ذغال بالا آورده شد و توسط گزنگ به دویل مرکزی متصل شد که از محل خرابه عبور کرد و بدین ترتیب کارگاه به صورت پلکانی درآمد که بعد از چند برش این پله نیز برطرف شد و کارگاه به حالت عادی بازگشت.

دلایل اصلی در ریزش کارگاه استخراج داربیدخون:

از علل اصلی بوجود آمدن این ریزش به دو سری علل می توان اشاره کرد:

علل قابل کنترل و علل غیرقابل کنترل
عواملی که قابل کنترل هستند از جمله فاصله دست چوب ها از همدیگر، به کار بردن چوب های مقاوم، برنامه ریزی برای عدم تعطیلی کارگاه و کار مداوم در کارگاه نقش تعیین کننده ای در جلوگیری از وقوع چنین خرابه هایی دارد و با اندکی توجه می توان با اقدام صحیح تاثیر عوامل غیرقابل کنترل از قبیل آب های نفوذی و کمرهای شکسته شده را خنثی نمود.

کلا در چنین مواردی در معادن ذغالسنگ بایستی دقت خاصی به شرایط کارگاه و کمرها و نوع و خصوصیات ذغال کارگاه و به دنبال آن اختصاص نگهداری مناسب و توجه به نقاط ضعف کارگاه داشت. بعضی ذغال ها خود بخود سفت هستند و کمرهای حایل آن ها نیز شرایط خوبی دارد بنابراین به لحاظ خرابه کردن ایمن ترند. در بعضی کارگاه ها ذغالسنگ نرم بوده همراه با لیچه است و کمرها نیز مقاومت بالایی ندارند در چنین کارگاه هایی بایستی دقت زیادی را مبذول داشت زیرا به دلیل آسان کنده شدن ذغال و ظرفیت بالای استخراج، در نگهداری کارگاه سهل انگاری های هرچند کوچک حادثه آفرین خواهد بود.

عرض کارگاه نیز تاثیر بسزایی در شرایط و نوع نگهداری دارد. هرچه عرض کارگاه بیشتر شود به تبع نگهداری کمرها و زیر ذغال بایستی محکم تر بوده و توجه زیادی به خاکریزی کامل کارگاه نمود. عرض زیاد یعنی فاصله کمر بالا و کمر پایین از هم زیاد بوده و در چنین وضعی اصطلاحا گویند کارگاه فشار دارد یعنی بدلیل فاصله زیاد کمرها باعث کاهش مقاومت زیر ذغال شده و قطعا بایستی برای نگهداری کمرها و بخصوص زیر ذغال تدابیر ایمن و مطمئنی اتخاذ کرد.

شیب کارگاه نیز حائز اهمیت است. شیب استاندارد ۳۰ درجه است بعد از چند برش از کارگاه ممکن است شیب کارگاه کم یا زیاد شود شیب کم هزینه استخراج را بالا می برد زیرا ذغالسنگ کنده شده داخل ناوها گیر کرده و بایستی برای آزاد نمودن آن نیرو به کار برد و از طرف دیگر هنگام خاکریزی تاثیر مثبت نیروی ثقل در جابجایی خاک ها از بین می رود.

اگر شیب زیاد باشد فشار وارد بر چوبستکاری از طرف سقف و کمرها زیاد شده و کارگاه حالت ناپایدار پیدا می‌کند. همچنین در شیب زیاد ناوها آسان‌تر از محل خود کنده می‌شوند و این دردسر ساز خواهد بود.

وجود یا عدم وجود لایه های گلی و رسی از جمله علل غیرقابل کنترل است اگرچه می‌توان با کارهایی تأثیر منفیشان را خنثی نمود. ریزش در بعضی معادن از جمله معدن ذغالسنگ طبس (بهار ۹۱) بر اثر وجود همین لایه گلی رخ داده (۴) و ریزش این لایه گلی در سقف تونل بوده که هنگام آماده کردن نگهداری به یکباره ریزش کرده است. با توجه به اینکه منطقه معدن داربیدخون از سنگ های رسوبی با لایه بندی های پیچ خورده و متقاطع تشکیل شده اند و سنگ های رسوبی حاوی لایه های رسی آرژلیتی و ... می‌باشند و بدلیل نزولات جوی نسبتاً خوب در منطقه این لایه های رسی توسط آب های فرورو شسته شده و در مناطقی که امکان نفوذ داشته باشد داخل دویل ها و حفاریات زیرزمینی نفوذ کرده و سنگ های در برگیرنده ذغالسنگ و خود ذغالسنگ را سست می‌نماید. این یکی از دلایلی می‌تواند باشد که ریزش در تونل ها و کارگاه ها را افزایش دهد. این عامل که در معدن داربیدخون توجه چندانی به آن نشده است را می‌توان با زهکشی به موقع و مناسب آب های زیرزمینی و محل تجمع آبهای سطحی لایه های رسی را از شسته شدن دور نگه داشت. از نظر وضعیت زمین شناسی منطقه بدلیل اینکه معدن و توپوگرافی کوهستانی آن و همچنین نزدیک سطح بودن لایه های ذغالی در حال بهره برداری و اینکه تونل های دسترسی به ماده معدنی در نزدیکی سطح هستند فشار طبقات فوقانی تأثیر چندانی در ریزش ها ندارند و البته تنها زمانی که عرض رگه ذغالسنگ داخل کارگاه استخراج زیاد شود و حفره باقی مانده در اثر استخراج اگر مورد نگهداری مناسب واقع نشود صدالبته فشار جانبی از سمت کمرها و فشار لایه های ذغالسنگ بالاسر خسارت برجای خواهد گذاشت.

یکی دیگر از عواملی که باعث ریزش سقف می‌شود، این است که در معادن ذغالسنگ با شیب حدود ۸۵ درجه از جمله باب نیزوه، هجدک و داربیدخون؛ پرکردن فضای خالی استخراج شده با خاک بایستی با دقت خاصی صورت گیرد به طوری که خاک بایستی حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد دارای مواد دانه ریز و رس باشد تا فضاهای خالی بین سنگ های دانه درشت را پرکند و از نشست خاک جلوگیری کند تا اینکه نگهداری چوبی که برای محافظت سقف و کمرها تعبیه شده است و روی خاکریزی سیکل قبلی جایگیری شده است ثابت بماند، در غیر اینصورت همراه با نشست خاک سیستم نگهداری چوبی نیز نشست کرده، سست شده و منجر به سقوط سنگ، ریزش سقف و فشار وارد آوردن کمرها به داخل کارگاه می‌شود. این موضوع در معدن داربیدخون بدلیل اینکه خاک های منطقه و محدوده معدن که برای خاکریزی مورد استفاده قرار می‌گیرند از ترکیب عناصر دانه ریز و دانه درشت با نسبت خوب تشکیل شده و هم چنین هنگام خاکریزی کارگاه ها نظارت و کنترل ویژه ای روی آن می‌شود عامل خطر ساز مهم و قابل توجهی محسوب نمی‌شود.

نتیجه گیری:

با توجه به اینکه بخش اعظم حوادث معدنی ناشی از ریزش میباشد، رعایت ایمنی و پیشگیری از ریزش ها در معادن زیرزمینی بخصوص ذغالسنگ بایستی مورد توجه بیشتری واقع شوند. توجه ویژه به عوارض

زمین شناسی و تکتونیکی قبل از حفر و احداث فضاهای زیرزمینی و در نظر گرفتن جنس سنگ ها و چینه ها جهت ارزیابی و پیش بینی ریزش ها نیز مهم می باشد. تعمیرات به موقع راسته تونل ها، پرکردن مناسب پشت آرک ها، و نگهداری مناسب کارگاه های استخراج با در نظر گیری ملاحظات فنی اقتصادی و ایمنی از جمله مسائل کلیدی در حل و پیشگیری این معضل می باشد. هزینه تهیه، حمل و برش چوب برای نگهداری ها بسیار بالاست و استفاده نابجا برای بالا بردن ضریب ایمنی مقرون به صرفه نیست. فاصله بین آرک های فولادی در تونل ها نیز حائز اهمیت است. در معدن داربیدخون بدلیل شرایط خاص سنگ های منطقه و اینکه در فواصل مختلف پیشروی تونل سینه کار، سختی سنگ ها، میزان درزه و فاصله داری درزه ها و وجود آب و لایه های سست و مقاوم متفاوت است، بایستی میزان نگهداری و فاصله نگهداری ها از همدیگر را به لحاظ فنی و اقتصادی و ایمنی در هر سیکل پیشروی بررسی و کنترل نمود. داخل کارگاه های استخراج نیز ریختن خاک به موقع چه به لحاظ فنی و چه به لحاظ اقتصادی از نظر ایمنی ضریب بالاتری دارد بنابراین با نگهداری چوبی خوب می توان با خاکریزی به موقع و مناسب به حدی که بین ۰.۷ تا ۰.۸ ذغالسنگ استخراج شده خاک ریخته شود؛ از حرکت و ریزش کمرهای زغالی جلوگیری کرد و علاوه بر آن با لارده کاری مناسب در سقف و لق گیری تکه های زغالسنگ یا لیچه شکسته شده بالای سر احتمال ریزش سقف زغالی را به حداقل رساند.

منابع

- ۱- شجایی، س. و، آفتابی، ع.، کازرانی نژاد، ر. (۱۳۸۶)، بررسی ژئوشیمیایی عناصر اصلی، فرعی و کمیاب در منطقه زغالدار کرمان. یازدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران.
- ۲- منتصری، بیژن؛ مقاله ایمن سازی معادن زیرزمینی ذغالسنگ در برابر ریزش.
- ۳- جزوه کانسارهای ذغالسنگ؛ انتشارات آموزشکده فنی شرکت ذغالسنگ کرمان
- ۴- ماهنامه گسترش معدن؛ شماره ۷۹۴، چهارشنبه ۱۳ اردیبهشت
- ۵- یزدی، م.، ۱۳۸۲. زغالسنگ (از منشاء تا اثرات زیست محیطی)، انتشارات جهاد دانشگاهی واحد صنعتی امیرکبیر، ۲۶۳ صفحه.
- ۶- صدیقه خدابنده، حوادث معدن ذغال استان کرمان، فصلنامه سلامت کار ایران، زمستان ۹۰
- 7- Vahdati Daneshmand, F., 1995. Geological map of Iran, 1:100000 series, Sheet Zarand: 7351.
- 8- Abd El-Hady, M., 2006. Measurement of individual radon progeny in Egyptian under ground coal mine and related lung doses. Egypt. J. Solids, 29(2): 383-391
- 9 - Yazdi, M. (2003). Coal: from origin to environmental impacts Polytechniques Jahad Daneshgahi, Publishing Co.
- 10- ZHANG Xin et al; Influences of Coal Mining Subsidence on Soil Water Loss and Its Mechanisms[J]; Journal of Anhui Agricultural Sciences; 2009-11
- 11 - www. Ngdir.ir